

Pars prima de vniuerso

nones requirunt esse illud in quo sunt vel
 d quo sunt. Significat em plurimu id qd
 no e nec significatio q significatur e aliqd
 i eo. Sitr amat etia id qd no e z desidera
 tur fili q no du e z desiderat aurum qd no
 du generatu e nec vnq erit. Apphēdit igr
 res apphēfione q in ea no e z amat amo
 re qui in eo no est et desiderat filius desi
 derio qd in eo non est et generaliter veru
 q denominationes passive siue pdicatio
 nes fiunt de rebus in quibus no sunt qm
 sunt in eas vl ad eas vel de eis ab albedi
 ne autē vel alias quactiq sensibiliu qua
 litatu non fit denominatio vel predicatio
 nisi de rebus in quibus sunt albu enim ni
 hil dicis nisi qd habet in se albedine vl in
 quo est albedo. Amatum aut dicis no in
 quo est amor sed id in quo e vel de quo e
 nisi forte supaddat amatu a seipo tunc ei
 idem e amans z amatu et ad huc moduz
 se habet de significationib apphēfioni
 bus z affectionibus nris quonia pdicanf
 de rebus in qbus no sunt. z de reb in q
 bus sunt. hoc aut ne extenderis ad appre
 hēfiones sensibiles. Similiter neq ad ef
 fectiōes sensibiles quonia quēadmodu
 no sentit nisi qd e ita no sentit nisi quod
 est. Causa aut in hoc est quonia no sentit
 nisi q pſentialiter agit in sensu hoc est in
 organu sensus. Similiter no delectat sen
 sibiliter nisi qd e neq delectat id qd no e
 In ymaginationib autē et in hys que su
 pra eas sunt dispositionib animarū nra
 rum currit res quemadmodum dixi.

Euertar igr ad soluēdas questio
 nes et argumētationes supra po
 sitas et dicam quia enunciabilia
 de futuro vbi nec subiecta sunt nec pdica
 ta pſentialiter vera sūt hmōi veritate hoc
 e cōuenientia siue concordia siue adequa
 tione siue eq̄litate z dico multas cōueniē
 tias multasq hmōi cōpatiōes nec eē ali
 qd in reb nec ponere aliqd i eis z eē etia
 puations q̄sda earū vel dici fm puatio
 nes. Usualiter ei dicis oia no entia cōue
 niētia eē vel cōuenire in nōesse z omia im
 possibilia cōuenire in impossibilitate z oēs
 cecos similes eē in cecitate z nudos in nu
 ditate z pares etia z eq̄les dicis q̄tu ad
 hoc. Manifestu aut e nihil horū aliqd
 eē fm veritatē. Sitr et foramina dicis eq̄
 lia et vasa similia vel eq̄lia in foraminib
 z eque nudi dicis hoies z nuditates eoz
 eq̄les ymago etia cessaris vel herculis di

cis similis illi cū nec cesar nec hercules sit
 Quia igr cōueniētia inter orationē z eius
 significatū vel puatio est vel fm puatio.
 ne dicis. sicut appet ex ratioe adeq̄tionis
 q posita ē vics que no aliud aut aliud aut
 aliter q̄ pl aut min q̄ ipm enūciatū cōti
 net hoc e asserit vl negat nihil igr phibet
 fm hoc aliqd eē verū veritate que non e.
 Sicut neq aliqd eē nuditate que no e et
 cōuenire no entia cōueniētia que no est
 impossibilia sitr. Debes etia scire cū dicitur
 enūciabilia q̄a eē id e cōueniētia siue ade
 q̄ta affirmatiōib aut negatiōib suis no
 itelligis hoc qd dicitur de affirmationib
 et negationib suis fm actū s; fm poten
 cia z hoc e dicere qz no intēdo affirmatio
 nib vel negatiōib suis q̄s pſentialit ha
 beāt hoc e cui pſentialiter aut actualit si
 gnificēs s; poti qbus possibilia sunt affir
 mari vel negari. Vera igr fuerūt ab eter
 no innūerabilia id e cōueniētia siue ade
 quata orōib suis qbus s; erāt affirmabi
 lia vel negabilia. Nō cogeris igr per pdi
 ctas argumētationes innūerabiles verita
 tes vel innūerabilia enūciabilia actu fuis
 se ab eterno. De fato.

¶ I q̄s aut dicere voluerit quonias
 pmo verbo oia affirmabilia vera
 z oia vera negabilia affirmata et
 negata sūt ab eterno et illi sp cōuenientia
 atq̄ adequata. Verū quidē dicet s; no sol
 uit nodu questionis qm no exponit veri
 tatē de hmōi pueniētia vl adeq̄tiōe z hoc
 e qm claudicabit ex necessitate fm ipm cū
 no habuerit a pte enūciabiliū vbi pedē si
 geret. Cū res z si eēnt enūciabiles no eēnt
 tñ i veritate eēndi. Qualit igr intelliget cō
 uenientia relationē eē cū cōrelationē ha
 bere no possit reb ppter no existentias
 eaz nisi recurrat ad ea q dixi. Sic igr ali
 qd e vez qd tñ no e vt chymērā no eē cui
 nec pdicatu nec subiectū e. Sic no ē mirū
 si aliqd e verū veritate q no ē maxime cū
 veritas hmōi vitas rōnalis siue loyca sic
 z pueniētia enūciationū q no magt exigit
 res eē q̄ no eē z ecōuerso. Nec magt ad
 entia q̄ no ad entia affirmatio em q affir
 mas chimerā eē eque puenit cū affirmato
 suo et eque adequata e ei vt q affirmat crea
 torē eē cōuenit cū suo affirmato vel adeq̄
 tur eidē. De relatiōib aut z pdicationib
 z modis pdicadi expediui te z me i tracta
 tu singulari occasiōe pdicationū q sūt i
 tra doctrinā xpianoz i reb diuinalib vl